

מסורת הש"ס

(א) זרכות נא: פסחים קיד.,
(ב) שם ובחיס לא, ג) [יחא
(ד) [ע"י כשכונות
(ה) [ע"י תר"ס],

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

החליל פרק חמישי סוכה

.13

**עין משפט
גר מצוה**

תורה אור השלם

1. חלק בחלק יאכלו
לכד ממקרו ועל
הקאבות: דברים יח ט
2. וכל מנהג אשר
תאפה בתנור וכל נעשה
במרחשות ועל מחבת
לבוז המקריב אתה לו
תהיה: ויקרא י ט

רבינו חננאל (המשך)

[illegible][illegible]

לִקְרַת עֲבֹדָה דְּחִתְרֵי לַעֲלִי (צא) מוֹבֵא
הַ זֶשֶׁן: מִהֶסֶם נִפְקָא לִכְתֹּן מִתְקַרֵּב
אֲלֵעֲתִיר לִרְבּוּי שְׁאֵין כּוֹ שׁוֹם עֲבֹדָה
זֻמִּין כְּעִבּוּדָתָן וּיְחַלּוּקוּ: פִּלְל לְכַד
עַד כִּאֵן אִם קִאֲמֵר בִּיהַ הֶהֱם אִלֵּא
שְׁהֵיין גִּזְרִים לְקִידוּשׁ שְׁרִאמְה.
מִימָה הֵא קִאֲמֵר בִּיהַ דְּהֵיין מִדִּיר
וְיִיֵּל לֹא מַעֲטֵם זֶה לְחֹדֵרִי קוּדְמָת
לְחֹבֹת הַיּוֹם לִינְחָמָה מַעֲטֵם וְהַ יִּקְדֵּם
וּמֵן לְסוּכָה וְשִׁמָּה אִינוּ כֹּא לִישֵׁב דְּבִיר
כִּבְּ אֵלֶּה לְפִי דְּבִירֵי בְּדִין וְלֹא לְפִי
טַעֲמֵי בֵּית הֵלֵל:
וְהִלְבַּתָּ מוֹבֵא וְאִתֵּי וְכֵן: וְלֹא
מִיִּשְׁיֵין לְסַתֵּם מִתְנִי
דְּקִמְנִי הֵילֵךְ מֵאֵה הֵילֵךְ חֲמֵן אִלֵּן
חֲשִׁיב נִמִּי לְחַם הַפִּינִים מוֹבֵא הַיּוֹם
אִף עַל פִּי שְׁהֵם מַשְׁבֵּת שְׁעִבְרָה:
בְּזִינְתָּ

ומאי ובית הלל בסעודה בית
על היין ובית הלל אומרים
שמאי אומרים מברך על היום
נא וכבר קידש היום ועדיין
נא ואחר כך מברך על היום
בין תדירה וברכת היום אינה
ר"ב דאמר בבית שמאי ורבה
בבבא אא דאמרי אפילו לבית
אלא שהיין גורם לקידושא
נא סוכה ורבה בר בר חנה
כאן לא אמרי בית שמאי
אי לאו סוכה מי לא אמרינן
חמין והא הכא דחמין עיקר
תיוכתא דרב אמר לך רב
נא שאול אומר הילך חמין
דברי רב דאמר סוכה ואחר
בריה דרב אידי אמר סוכה
אמר שזמנו קבוע [וכו'] ושאר
יבא של צבור ושערי עבודת
היה היו כל המשמרות שוות
ופסיק] בינתים משמר שזמנו
שנים יבשאר ימות השנה
דהא אומר הנכנס נוטל שבע
בדרום בילגה לעולם חולקת
מאי מלפניה ומאי מלאחריה
ב אחרון היינו שבת שבתוך
ראשון מ"ט כיון דהני מקדמי
ו בהדי הדדי: חל ום אחר:
והני

תלמוד לומר 'חלק כחלק יאכלו כחלק עובדות
 כך חלק אכילה ומאי אכילה אילימא קרבנות
 מהתם נפקא ילכו המקריב אותה לו תהיה
 אלא לחם הפנים יכול אף בחובות המבאות
 שלא מחמת הרגל ברגל ת"ל לבד ממכריו
 על האבות מה מכרו האבות זה לזה אני
 בשבתי ואתה בשבתך: בעצרת אומר לו
 הילך וכו': איתמר רב אמר "סוכה ואח"כ
 זמן רבה בר בר תנה אמר זמן ואחר כך סוכה
 רב אמר סוכה ואחר כך זמן חיובא דיומא
 עדיף רבה בר בר תנה אמר זמן ואחר כך
 סוכה תדיר ושאינו תדיר קודם לזמא
 זמן ורבה בר בר תנה בלפחות דהיינו שמיא

ובית הלל קמפילגי דה"ר ^אדברים שבין כ"ת
שמאי אומרים מברך על היום ואחר כך מברך
על היין ואחר כך מברך על היום בית
האמ"כ מברך על היין שהיום גורם ליין ע
יין לא בא ובית הלל אומרים מברך על ה
שהיין גורם לקדושה שתאמר ^דד"א ברכת
תדירה תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם לימא
בר כר חנה דאמר כבית הלל אמר לך
הלל עד כאן לא קאמרי בית הלל התם
שתאמר אבל הלל לא אמר מי לא התם
אמר לך אנא דאמרי אפילו לבית שמאי
התם אלא שהיום גורם ליין שיבא אבל הכא
זמן תנן בעצרת אומר לו הילך מצה הילך
ומצה טפל וקתני הילך מצה והילך חמץ
תנאי היא דתניא הילך מצה הילך חמץ
הילך מצה דרש רב נחמן בר רב חסדא לא
כך זמן אלא זמן ואחר כך סוכה ורב שש
ואחר כך זמן והלכתא סוכה ואחר כך זמן;
קרבנות צבור: לאתויי מאי לאתויי פה העלם
סוכבים: והוא מקריב את הכל: לאתויי מאי
י"ם טוב הסמוך לשבת בין מלפניה בין לא
בחילוק לחם הפנים י'חל להיות יום אחד
קבוע היה נוטל עשר חלות והמתעכב נוטל
^ההנכנס נוטל שש והיוצא נוטל שש רבי י
והיוצא נוטל חמש הנכנסין חולקין בצפון והיוצא
בדרום ומבעתה קבועה וחלונה סתומה: ^גגמ'
אלימא לפניה יום טוב ראשון לאחריה יום
החג אלא לפניה יום טוב אחרון לאחריה יום
והי' מאחרי תיקנו רבנן מילתא כי היכי דני

וְיָדִין מִיָּד נָדָר וְנִדְבָה הִיוּ שׁוֹפְרוֹת שֶׁם שׁוֹמְרֵינן כֹּהֵן מַעֲשֵׂה דִמְיוֹן לְנִדְבָה וְיִמְסֹן לְחֻקִּין עוֹלוֹת לְקִיץ הַמִּזְבֵּחַ. לְשׁוֹן קִיץ בְּגִמְרָתוֹ שָׁחַל יוֹ"ט לְאַחֲרֵיהֶּי דָלָה הִיוּ לֵאמֹר שֶׁם שְׁמֵחָה הִיוּ וְלִכְלוֹ לְחַדּוֹת חֻקִּין בְּלֹאם הַפֶּסֶח וְהוּא כִּי הִיא שְׁמִינִי לְחַדּוֹת יוֹם אֶחָד לְפִסְקֵי בִינָמִים. כִּגוֹן שָׁחַל יוֹ"ט דְּרָשׁוֹן כֶּשֶׁ הָיוּן חֲמִישִׁי בִּשְׁבָעַת שִׁבְעִי יוֹכֵלִין לְחַדּוֹת מַעֲשֵׂה וְתַעֲבָדוּ כִּי דֶּרֶךְ עֵשֶׂר וְחֻלְמִין אֶחָד בִּין מַשְׁמֵר הַיָּנֹכֶם לְחַשְׁמֵר הַיּוֹאֵל דֶּרֶךְ אֶחָד וְעוֹבֵד שְׁמִירָתוֹ וְהוּא עוֹבֵד עֲבִידֵי כְלָמְרִין בְּגִמְרָתוֹ דְּרָא [ע"ב] כְּדִי שִׁירָא הַנֶּחֱמֵן שֶׁהָפֵסוֹן עֵיקָר שְׁהִי קִבְעוֹ וְיִכְלִין לֵאמֹר לְפִיכָן שִׁמְיָן מִקְמוֹן אֶחָד רַחֵם עָלֵינוּ עֵיקָר: **בִּיגְלָה** וְתַפְרֵס בְּגִמְרָא [שס]: **וְתַעֲבָדֵהוּ קוֹטֵבֵהוּ**. כִּי טַעֲמוֹת הִיוּ כֶּשֶׁ הִיוּ וְתַעֲבָדֵהוּ פַּתּוּחָה מִלֵּךְ אֶחָד וְתַפְרֵסֵהוּ לְתַעֲבָדֵהוּ וְתַמְכִּין וְאִינֵה תַפְסֵת כְּדִי שֶׁתַּשְׁמַחֵם בְּשֶׁל אַחֲרֵים וְגַמְלָה הִוא שֶׁל הֵילֵךְ שֶׁם גּוֹיִין אֵת קִטְיִינֵן דַּחְתָּן בְּחִסְמָת מְדוּת

והמתעבב, כגון זה שפירשנו למעלה
מתעבב לחוג, שאינו יכול לילך ול
נטל שש והיוצא נטל שש, ר' יהו

(א) גרלה דסתר כאן ריה חיצות וז"ל כמו דעטענדע ביזן חולקין דא דעמצי וואו נאך גאל אים נאשו ושרת אף אקעלע מיטלע דא. (ב) גרלה דליל וז"ל דעיד דלחמדות דעמולות"ש ד"ש וז"ל קמו דא דר וס'. (ג) דעבר דעני משתר החתונות היינו משתר היטאל ויעטל שמי תלות נאך דא דא שטעל תלות חתלה געשר תלות עם משתר חתונות.